

Ютуб пакажа — бацюшка адкажа

Святар храма вёскі Міханавічы на мове маладых расказвае пра вечнае

«Звязда» тры гады таму ўжо пісала пра бацюшку, які здымае ролікі і шукае кантакт з моладдзю дзеля крушэння стрэзатыпаў аб праваслаўі, якія моцна замацаваліся ў савецкі, постсавецкі час і цяпер працягваюць жыццё ў форме мемаў. Змест пастаянны, форма ж залежыць ад часу. Мова маладога пакалення значна адрозніваецца ад мовы іх бацькоў. Таму, каб дасканаласць растлумачыць чалавеку тыя ці іншыя ўстойлівыя рэчы, трэба знаходзіцца ў адной плоскасці з суб'ектам. Айцец Аляксандр Кухта знайшоў новы ракурс на праваслаўе, абраўшы форму падачы кантэнтнага цераз YouTube.

Бацюшка адкажа#А праграмістыка пачае

Вырас Аляксандр у звычайнай сям'і. І вучыўся ў ліцэі БДУ, рыхтуючы сябе да прафесіі праграміста. Але паралельна з гэтым малады чалавек адчуваў, што «ягонае, сапраўднае» дзесьці побач... З 16 гадоў Аляксандр прыслужваў у храме. З гэтага ўзросту юнак пачаў сур'ёзна задумвацца пра веру.

— Не так страшна, калі бацькі не водзяць дзіця ў храм. Дрэнна, калі яны самі, дарослыя, не імкнуцца да духоўнага жыцця. Дзіця не асэнсоўвае таго, што адбываецца навакол, і калі бацькі самі сур'ёзна не ставяцца да Царквы, прыходзяць на службу, бо так ім казалі бабулі, то які сэнс? Крута, калі сям'я ходзіць у храм, вядома ж і дзіця бяруць з сабой, а тое, тым часам, звычайна з абстаноўкай. Але сапраўднае асэнсаванне прысутнасці Бога прыходзіць у больш дарослым узросце. Чалавек сам знаходзіць веру, цераз свае памылкі, прайшоўшы па-свойму няпросты шлях. У мяне ёсць маленькі сын, спадзяюся, што ў будучым ён таксама захоча пайсці па маіх слядах. Але — выбар за ім.

— Сям'я дапамагае здымаць ролікі?

— Мая сям'я мяне трымае, і за гэта ім вялікі дзякуй.

Хто «не ў тэме», падумае: ну як гэта? Няўжо ў бацюшкі часу не хапае на сям'ю? Здымаць ролікі — адна справа. Падтрымліваць свой YouTube-канал — ужо іншая, і гэта не забава, а карпатлівая праца, якая з'ядае час імкліва. Даводзіцца траціць на стварэнне аднаго толькі выпуску больш за 30 рабочых гадзін. Зразумела, што, калі ты пра-

чы код не атрымалася, у полі зроку аказаліся равеснікі бацюшкі. Справа ў тым, што людзі 25—30 гадоў па статыстыцы найбольш актыўна наведваюць YouTube. Гэта аблегчыла работу, але не зменшыла яе аб'ёму. Назву абыгралі: «Batushka адкажа», а фармат выпускаў нагадвае відэа-дзённік інтэлектуальнага характару. Асноўная задача: пакрокава, максімальна проста і з прыкладамі паказаць чалавеку, што сабой уяўляе праваслаўная вера. Што яна зусім не такая, як

Фота Аляксандра РУЖАЧКІ.

Калі трапляюцца складаныя пытанні, і я не ведаю, што адказаць, то напраўляю чалавека на праект «Бацюшка Анлайн». Часцей гучаць тэмы асабістага, інтымнага характару. Я не вырашаю сямейныя канфлікты праз інтэрнэт, не стаўлю «дыягназ» той ці іншай сітуацыі такім чынам. Кожная гісторыя — суб'ектыўная і патрабуе індывідуальнага падыходу да чалавека. Дыстанцыйна, у паведамленні, складана змясціць неабходную парадку. У інтэрнэце мая справа, у першую чаргу, гаварыць пра Бога.

Даводзілася атрымліваць паведамленні ад няверуючых людзей з пазітыўнай ацэнкай роліка. Дзесьці класна абыграна, цікава растлумачана і без лішняга пафасу. Прыемна чытаць такія каментарыі, бо, хто ведае, чалавек праглядзіць адзін-два ролікі, затым палезе гугліць факты (хоць бы дзеля пацвярджэння таго, аб чым кажа бацюшка-блогер), тым самым паглыбляючыся ў тэму. Мэта ў гэтым і заключаецца.

Праглядаючы відэа маладога бацюшкі-блогера, адчуваеш свежы погляд на хрысціянства. Многія дзіцяцца з такога стылю, хтосьці проста цікавіцца, ёсць і тыя, хто не прымае такі радыкальны ход.

— Усім падабацца немагчыма. Калі ёсць якія непаразуменні між людзьмі, то гэта залежыць ад таго, у якім ракурсе яны глядзяць на адну і тую ж рэч. Дзецям тлумачаць фізіку на простых прыкладах, якія, у сваю чаргу, не ўспрымаюцца ўсур'ёз на вучоным узроўні.

...Выключыць YouTube і паехаць у Міханавічы

Вёска Міханавічы невялікая, таму прыход храма Дзімітрыя Растоўскага, у якім айцец Аляксандр служыць у якасці памочніка настояцеля, досыць сціплы. Бацюшка прызнаецца, што непаразуменняў з прыхаджанамі няма, вельмі хутка ўсталяваліся добрыя, даверлівыя адносіны, нягледзячы на тое, што бацюшка малады. Айцец Аляксандр — іерэй, скончыў Мінскую духоўную семінарыю і магістратуру Мінскай духоўнай акадэміі.

— Былі на Святой Зямлі?

— Не, у Іерусалім калі і давадзецца паехаць, то ў якасці звычайнага турыста: з фотікам і без рызы.

Я ўстаю, каб развітацца, айцец Аляксандр сядзе за ноўт: зноў вывучае праграмаванне, адно другому не перашкаджае, тым больш што блогеру без гэтага складана.

Кацярына КАСЦЕВІЧ.

водзіш так шмат часу на студыі, а цябе чакаюць дома жонка і сын, то гэта не зусім нармальна. Тут варта падумаць, што важней. Цяпер наш бацюшка-блогер «збавіў хуткасць»: скараціў час на падрыхтоўку ролікаў і нават адмовіўся ад некаторых праектаў. YouTube — цудоўна, але ж побач бяжыць сапраўднае жыццё...

Ламаем хэйтарскія стрэзатыпы

Перш чым здымаць, айцец Аляксандр пачаў думаць, на якую аўдыторыю будзе працаваць і якім чынам да яе звяртацца. Для таго каб быць зразуметым у пэўным асяроддзі, варта ведаць яго культурны код, адчуваць пакаленне. Да падлеткаў усталяваць культур-

нае сёння звыклі прадстаўляць у мемах. За што спалілі на вогнішчы Бруна і кананізавалі апошняга цара Расійскай імперыі? Што агульнага ёсць паміж навукай і рэлігіяй? Што насамрэч такое пост? Тэмы ролікаў самыя розныя, але ў аснове кожнай ляжыць грунтоўнае і сістэмнае тлумачэнне законаў і правілаў, якімі могуць напужаць «усёведныя» бабулькі і тыя, хто любіць шукаць ва ўсім палітычныя і карыслівыя матывы.

Мова блогера адпавядае аўдыторыі — сучасныя модныя словы, адпаведна падрыхтаваныя жарты, іронія, метафары, добрыя мемы. Айцец Аляксандр абраў рускую мову, таму што яго канал праглядаюць не толькі ў Беларусі.

— Прыходзіцца бачыць паведамленні з іранічным адценнем.

Усіх маіх дзядоў,
узятых вечным сном,
Хто веры не змяніў
і праўды не парушыў,
Прашу адно, нібы
прад Божым алтаром:
Маліцеся за нас,
мацуюце нашы душы...
Маліцеся, каб нам
збыліся вашы сны
Пра шчодрый палі
і вольныя абшары,
Каб матчынай журбы
не бачылі сыны,
Каб бацькаву раллю
не зачарнілі хмары,
Каб ад дзявочых слёз
ніколі не сшарэў
Валошкі
уквечаны абрус,
Каб у небе веснавым
жаўрук не анямеў —
Маліцеся за нашу Беларусь.

Даты	Падзеі	Людзі
2 ЛІСТАПАДА		
	1909 год — нарадзіўся (вёска Прусы, цяпер у Салігорскім раёне) Максім Лужанін (Аляксандр Амвросьевіч Каратай), беларускі паэт, заслужаны дзеяч мастацтваў Беларусі. Працаваў у часопісе «Узвышша», на Беларускім радыё. З 1935 года — на выдавецкай рабоце ў Маскве. У 1944—1953-м — у газеце «Звязда», часопісе «Вожык», у 1967—1971-м — галоўны рэдактар сцэнарнай калегіі кінастудыі «Беларусьфільм». У 1933 годзе быў рэпрэсаваны, рэабілітаваны ў 1956-м. Аўтар паэтычных зборнікаў «Галасы гарадоў», «Шырокае поле вайны», «Як нараджаўся новы свет» і іншых. Выступаў як перакладчык, крытык і публіцыст, пісаў сцэнарыі фільмаў, творы для дзяцей. Памёр у 2001 годзе.	
	1974 год — нарадзіўся (г. Мінск) Руслан Альбертавіч Салей , беларускі спартсмен (хакей з шайбай), абаронца, заслужаны майстар спорту Беларусі. Выступаў у мінскіх камандах «Юнацтва», «Дынама», «Цівалі». З 1996 года — у клубе «Анахайм Майці Дакс» (ЗША), у складзе якога ў 2003 годзе выйшаў у фінал Кубка Стэнлі. Член нацыянальнай зборнай каманды Беларусі, у складзе якой заняў 4-е месца на XIX зімовых Алімпійскіх гульнях (2002); 5—8-е месцы — на XVIII зімовых Алімпійскіх гульнях (1998). Чэмпіён Беларусі (1994—1995). Загінуў разам з камандай «Лакаматый» 7 верасня 2011 года пры ўзлёце самалёта ў яраслаўскім аэрапорце.	

Сусветны дзень мужчын. Адзначаецца з 2000 года па ініцыятыве Венскага магістрата, фонду М. С. Гарбачова, аддзялення ААН у Вене і міжнароднай арганізацыі «Медыкэл Канэкшн».